

חינוך

רשת

י' באדר, תשע"ה | גיליון 9

פורים לנו - שכח את הכול?! מבט חינוכי על אופי חגיגות הפורים

| הרב יונה גודמן, מנהל חינוכי - רשת ישיבות ואולפנות בני עקיבא |

ההזדמנות הגיעה בפורים. אני ממילא לא סובלת את מה שעושים אצלנו ב'פורים'. פורים אצלנו, החילוניים, הוא סתם חג של השתוללות, מוסיקה רועשת, קשיי נשימה מרוב עשן סיגריות והמון אלכוהול (לא סבלתי את זה גם קודם, בלי קשר לכך שפגשתי דתיות והתחלתי להתעניין קצת ביהדות). בקיצור - מסיבת פורים אצלנו היא סתם מגעילה (ועוד חבְּרִי טוענים שהם "עושים שמח"!).

נסעתי למוריה ביום שני, יום לפי פורים. חיכיתי לפגוש את האווירה המיוחדת של העולם הדתי, שכל כך הרבה דיברתם עליה ב'גשר'.

האם אתה מסוגל להבין את עומק האכזבה שלי כשגיליתי שהכול מילים לריק?! מצאתי ש'העולם הדתי' שלכם הוא חיקוי עלוב של העולם שאני שוקלת לעזוב. למעט העובדה שאתם קוראים את המגילה של אסתר מתוך המקרא לעומת ההצגה ההיתולית שלנו, הרי שכל היתר כמעט אותו דבר.

לאריק שלום,

כשהדרכת את הקבוצה שלנו ב'גשר', הזמנת אותנו לכתוב אליך שאלות, מחשבות וכדומה (כדבריק, "אפילו בעוד שנה אשמח לקבל מכתב"). אז הנה, עברו רק שלושה חודשים, ואני כותבת.

כידוע לך, נוצר קשר טוב בין הקבוצה שלנו (המגמה לאומנויות בעירוני ג') ובין קבוצת הבנות הדתיות. אני אישית התחברתי מאוד עם מוריה (בחורה

”בכאב לב גיליתי
שאצל חלק מהנוער
הדתי, חגיגות פורים
הן חיקוי עלוב
של העולם שאני
שוקלת לעזוב”

מדהימה, למרות שהיא דתייה...). היא הזמינה אותי הרבה פעמים לבקרה ולראות איך הדתיים חיים באמת.

לעתים נדמה כי בפורים אין מתחפשים אלא דווקא מסירים תחפושות, דבר המתבטא בעיקר בהתנהגות ובאימוץ דפוסי תרבות המראים לכול לאיזה עולם תרבותי אנו באמת שייכים. בפורים אנו חושפים את הכמיהה הפנימית שלנו אשר קיימת בסתר כל השנה, ונותנים לה דרור בזכות הסיסמה "ונהפוך הוא".

ימי הפורים מציבים אתגר חינוכי מורכב בפני אנשי חינוך: להמשיך ולאפשר את העצמאות היחסית של התלמידים הנהוגה בחודש זה, אך לתעל אותה בצורה חכמה לכיוון בונה וחיובי.

המכתב הבא "מבוסס על מקרים אמתיים", ועשוי להציב בפנינו ובפניהם את האתגר במלוא היקפו.

רקע

בשורה התחתונה, לא מצאתי בפורים שלכם כלום. לא 'עומק', לא 'רעיון', ולא 'עולם דתי נפלא'. אינני יודעת כיצד לנסח את דברי כשאלה, כי הם יותר זעקה!

התרשמתי בסמינר שאתה בן אדם כן, ולכן אינני מבינה את הפער בין המילים הגבוהות ובין המציאות העגומה בשטח. אינני יודעת אם יש מה להסביר לי. אני זוכרת שאמרת שפורים זה החג בו אנו אמתיים. נו? אני חשה שאת התחפושת אתם לא לובשים בפורים, אלא לבשתם בסמינר בו הייתם אתנו ב'גשר'.

הדברים נכתבו בכאב, אך תקוותי שלא נפגעת.

אשמח לשמוע ממך.

פורים שמח?!

קרן

תחפושות ועישון, אלכוהול, מוסיקה רועשת והשתוללות. בדיחות טפלות (במקרה הטוב...) ושוטטות סתמית עד הבוקר, המלווה לעתים בפורקן יצרים. הייתי מרחיבה עוד אך כדתי אתה מכיר זאת לא פחות ממני. (אגב, גם אצלכם החברה טענו שהם "עושים שמח"). אני מדפדפת בדפים שכתבתי בסמינר, כסיכום לשיחה שלך על 'עומקה של היהדות', 'עולם רעיוני עשיר', ואולי הציני מכול: 'חיים של משמעות ותוכן!' ושואלת את עצמי היכן כל זה נמצא?

'משמעות' כמו שפגשתי במסיבת פורים שלכם יש לי ב'מקור', ואני לא זקוקה לחיקוי שאתם עושים. בפורים אתם בעצם מתחפשים לחילוניים בהתנהגות שלכם, ואם אחליט שאני רוצה להמשיך בהווי החילוני, יש לי אותו די והותר בביתי.

